

Příběhy našich sousedů

Životopis

Vlasta Skříčková, rozená Schochová

Narozena 24. 10. 1925 v Brně na Konečného náměstí.

V pěti letech se přestěhovala na ulici Březinovu poblíž Kounicových kolejí. Díky tomuto bydlišti byla paní Skříčková svědkem uzavření vysokoškolských kolejí v listopadu 1939. V době nacistické okupace zde probíhaly popravy, jejímiž nechtěnými svědky byli i obyvatelé okolních ulic, včetně ulice Březinovy.

Základní vzdělání získala paní Skříčková na obecné škole, po které pokračovala ve studiu na Městském dívčím reformním reálném gymnáziu v Brně na ulici Augustinská (dnešní Jaselská). Zde ji mimo jiné učil známý vysokoškolský profesor Zatočil (germanista), který byl zároveň jejím třídním učitelem až do októvu. Během studia (v tercii) zažila nacistickou okupaci. Z této nelehké doby má nemilou vzpomínku například na období stanného práva, které znamenalo, že Němci mohli bez soudu kohokoliv zatknout a zastřelit. Maturitní zkoušku skládala v roce 1944 převážně v němčině.

Po maturitě začala pracovat na Náměstí 28. října v lékárně, jejímiž majiteli byli němečtí obyvatelé Brna.

S blížícím se koncem války bylo Brno nárazově bombardováno. Jeden takový nálet, nazývaný „kobercový“, proběhl v listopadu roku 1944. Při tomto leteckém bombardování přišla paní Skříčková o svou babičku, která bydlela v domově pro staré lidi v Brně na ulici Údolní. Tento dům byl součástí kláštera boromejek, během bombardování byl těžce poškozen a mnozí obyvatelé zde zahynuli.

Brno bylo na konci dubna 1945 osvobozeno vojáky Rudé armády, kteří pochodovali i ulicí Březinovou. Obyvatelé, včetně paní Skříčkové, své osvoboditele vítali, ale zároveň z nich měli strach. Ruští vojáci chodili během večerů kontrolovat domy, proto se tatínek paní Skříčkové rozhodl schovávat svou dceru na půdu, kde musela trávit celou noc.

Po válce byla paní Skříčková svědkem dalšího věznění lidí v Kounicových kolejích, tentokrát se jednalo o obyvatele německé národnosti. Netrvalo však dlouho a Němci zmizeli a vysokoškolské koleje se vrátily ke svému původnímu účelu.

Paní Skříčková se brzy po válce (1946) provdala za Stanislava Skříčku, se kterým měla dva syny. Radost ji dnes dělá rovněž pět vnoučat a bezmála dvacet pravnoučat.

Do života paní Skříčkové zasáhl i komunistický režim, za kterého se její nejoblíbenější neteř provdala legálně do Itálie. Její italský manžel však tragicky zahynul. Paní Skříčková vzpomíná na existenci tzv. uličních výborů, které dohlížely na chování obyvatel, psaly posudky a tím ovlivňovaly životy lidí. Takový uliční výbor byl i na ulici Březinova a ten jí znemožnil účastnit se pohřbu manžela její neteře v Itálii.

Dnes, ve svých 95 letech, se těší dobrému zdraví. Její mysl je stále svěží.